

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/172/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112225679
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2112225679.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Silvie Hýbelovej a členov senátu: Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpený usadenou euroadvokátkou: JUDr. Helenou Strachotovou, AK so sídlom Hviezdoslavova 7, Martin, proti odporcovi: E. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., K. XXXX/X, t. č. na neznámom mieste, zastúpený ustanovenou opatrovníčkou: JUDr. T. Z., zamestnankyňa Okresného súdu Piešťany, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, zastúpený advokátom: JUDr. Igorom Šafrankom, AK so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie sumy 920,66 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 09. decembra 2013, č.k. 13C/250/2013-88, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti mení tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 126,19 eur a to do 3 dní a vo zvyšku návrh zamietá.

Odporcovi náhradu trov konania nepriznáva a navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 102,39 eur titulom trov právneho zastúpenia do rúk jeho advokáta a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa výrokom I. zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 920,66 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 17,88 % ročne zo sumy 785,22 € od 16.12.2011 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 920,66 € od 01.02.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. rozhodol o náhrade trov konania tak, že odporcu zaviazal zaplatiť trovy konania navrhovateľa JUDr. Helene Strachotovej, usadenej euroadvokátke, za zaplatený súdny poplatok za žalobu v sume 55,- € a za trovy právneho zastupovania vo veci advokátom v sume 141,79 €, na účet v Y. U. K., a.s., na číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. súd zrušil platobný rozkaz č.k. 25Ro/192/2012-12 zo dňa 20.12.2012. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 43a Občianskeho zákonníka, § 369 Obchodného zákonníka, § 142 ods. 1 O.s.p., kedy vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z listinných dôkazov navrhovateľa mal za preukázaný skutkový stav veci zhodný s písomne podanou žalobou. V konaní bolo preukázané, že odporcovi bol na základe časti C - úverová karta - Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 20.03.2002 poskytnutý revolvingový úver formou čerpania peňažných prostriedkov z úverového rámca vo výške 20.000,- Sk pri prvom čerpaní s možnosťou ďalšieho čerpania v prípade pravidelného splácania vo výške dohodnutého percenta z poskytnutého úverového rámca k 10.-temu dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom boli peňažné prostriedky čerpané. Predmetná zmluva bola uzatvorená v zmysle § 43a Občianskeho zákonníka. Súd mal za preukázané, že odporca riadne uzatvoril predmetnú zmluvu - podal žiadosť o poskytnutí úveru. Súd

priznal žalovanú istinu s úrokom z omeškania v zmysle ustanovenia § 369 Obchodného zákonníka, keď dlžná suma vo výške 920,66 eur pozostáva zo sumy: 785,22 eur - neuhradené úverové istiny t.j. príslušné časti poskytnutého úveru, sumy 600,86 eur - úverové istiny splatné ku dňu účinnosti odstúpenia od úverovej zmluvy za obdobie od januára 2012 až do zaplatenia, sumy 103,64 eur - dlžné zmluvné úroky a poplatky za poistenie úveru z dlžných mesačných splátok splatných ku dňu účinnosti odstúpenia od úverovej zmluvy v máji 2011 až december 2011, z toho 95,- eur dlžné zmluvné úroky a 8,64 eur dlžné poistné. Tiež boli priznané neuhradené náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 31,80 eur. Po odstúpení od úverovej zmluvy doteraz odporca na predmetný revolvingový úver navrhovateľovi nič neuhradil a tak navrhovateľ preukázal súdu, že pohľadávka vo výške 920,66 eur s príslušenstvom bola dôvodne podaná a v súlade so zákonom. Navrhovateľ preukázal dôvodnosť predmetnej pohľadávky, preukázal že odporcovi bola zaslaná úverová karta spolu s údajmi týkajúcimi sa revolvingového úveru v súlade so Všeobecnými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru a ustanovením § 275 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania a právneho zastupovania vo veci advokátom, ktoré trovy konania vznikli zaplatením súdneho poplatku za žalobu v sume 55,- eur a za trovy právneho zastupovania vo veci advokátom v sume 141,79 eur, ktoré trovy za právnu pomoc advokátom boli priznané v zmysle advokátskej tarify, a to za úkony advokáta za prevzatie a prípravu zastúpenia v sume 51,45 eur, za písomné podanie na súd v sume 51,45 eur a 15,26 eur ako náhradu nákladov v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu a to proti prvým dvom výrokom pre neúplné zistenie skutkového stavu veci a pre nesprávne právne posúdenie. Uviedol, že navrhovateľ si uplatňuje nárok z revolvingovej zmluvy, ktorá je súčasťou pôvodnej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 20.03.2002 v písm. C). Podľa názoru vedľajšieho účastníka predmetný revolvingový úver je absolútne neplatný kvôli absencii esenciálnych náležitostí úverovej zmluvy, kde v primárne uzatváranej úverovej zmluve je v rámci uvedené, že zároveň sa uzatvára zmluva o revolvingovom úvere. Záväzkový vzťah tak, ako ho upravuje zákon o spotrebiteľských úveroch by mal byť individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré tento zákon vyžaduje. Keďže nedošlo k dodržaniu požadovanej písomnej formy je táto zmluva neplatná. Ak je zmluva neplatná je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal v zmysle ust. § 457 Občianskeho zákonníka a teda ide o vydanie bezdôvodného obohatenia. O vydanie bezdôvodného obohatenia ide aj z dôvodu odstúpenia navrhovateľa od zmluvy listom z 22.12.2011. V prejednávanej veci je preto potrebné porovnať sumu prijatú spotrebiteľom od dodávateľa a odpočítať od nej sumu, ktorú spotrebiteľ dodávateľovi zaplatil bez ohľadu na to, na aký účel dodávateľ tú ktorú platbu započítal. Z uvedených dôvodov navrhujú rozsudok v napadnutých výrokoch zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľ ani odporca odvolací návrh nepodali.

K doručenému odvolaniu vedľajšieho účastníka zaslala písomné vyjadrenie právna zástupkyňa navrhovateľa, v ktorom uviedla, že v danom prípade navrhovateľ navrhuje, aby odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka odmietol ako podané neoprávnenou osobou, nakoľko vedľajší účastník vstúpil do konania podaním odporu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 20.12.2012, keď v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.10.2013 sp. zn. 7Cdo/135/2013. Ak by súd dospel k záveru, že odvolanie je prípustné navrhujú, aby bol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Navrhovateľ sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa a zároveň si uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania vo výške 71,38 eur a to za úkon vyjadrenie k odvolaniu.

Ustanovená opatrovníčka odporcu oznámila súdu dňa 04.11.2014, že súhlasí s odvolaním vedľajšieho účastníka na strane odporcu, keď žiada odvolací súd, aby konal v jej neprítomnosti a rozhodol na základe zisteného skutkového stavu vychádzajúceho z vykonaného dokazovania, keď nemá návrhy na doplnenie a označenie dôkazov.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach

daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a postupom podľa § 214 ods. 1 O.s.p. po uskutočnení odvolacieho pojednávania, ktoré účastníci konania žiadali vykonať v ich neprítomnosti, dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu je dôvodné a preto je potrebné rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti zmeniť.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 13C/250/2013 je návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha od odporcu zaplata sumy 920,66 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 17,88 % ročne zo sumy 785,22 eur od 16.12.2011 do zaplata, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 920,66 eur od 01.02.2012 do zaplata.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnoti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým súd výrokom I. zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 920,66 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 17,88 % ročne zo sumy 785,22 eur od 16.12.2011 do zaplata a s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 920,66 eur od 01.02.2012 do zaplata, do troch dní od právoplatnoti rozsudku a výrok o náhrade trov konania.

Odvolací súd neodmietol odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako odvolanie podané neoprávnenou osobou a to z dôvodu, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením o jeho vstupe a rozkazné konanie nebolo skončené právoplatným vydaním platobného rozkazu, nakoľko aj keď súd prvého stupňa vydal platobný rozkaz, tento sa nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk a preto bol v zmysle ust. § 174 ods. 2 O.s.p. zrušený. Účastníctvo vedľajšieho účastníka v tomto konaní nebolo zo strany účastníkov konania namietané a preto vedľajší účastník má všetky svoje práva a povinnosti v zmysle ust. § 93 Občianskeho súdneho poriadku a je teda oprávnený na podanie odvolania v prejednávnej veci, avšak to len v prípade, ak je vyjadrený súhlas zo strany odporcu s týmto odvolaním. V preskúmvanej veci ustanovená opatrovníčka odporcu oznámila odvolaciemu súdu, že s podaným odvolaním vedľajšieho účastníka na strane odporcu súhlasí. Z uvedeného dôvodu tak boli splnené všetky zákonné podmienky na to, aby sa odvolací súd odvolaním vedľajšieho účastníka v zmysle ust. § 208 a násl. riadne zaoberal.

Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Predpokladom zodpovednoti za získané bezdôvodné obohatenie nie je protiprávne konanie obohateného ani jeho zavinenie, ale objektívne vzniknutý stav obohatenia, ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva. Skutková podstata bezdôvodného obohatenia získaného plnením z neplatného právneho úkonu, dopadá na tie prípady, kde obohatenie bolo získané na základe neplatného právneho úkonu, ktorý je však od začiatku (ex tunc) neplatným. To znamená, že sa plnilo na základe právneho úkonu, najčastejšie zmluvy, ktorá je od začiatku neplatná. Kedy je zmluva neplatná, treba posudzovať jednak podľa všeobecných ustanovení o zmluvách (§ 43 a násl. Občianskeho zákonníka), jednak podľa ustanovení upravujúcich ten typ zmluvy, o ktorý v danom prípade ide. Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje totiž zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného, a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť.

Podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru náležitosti o zmluve o spotrebiteľskom úvere a spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na

ochranu spotrebiteľa v čase vzniku zmluvného vzťahu účastníkov konania upravoval zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.06.2006. Tento zákon spotrebiteľský úver označoval za dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby pôžičky alebo v inej právnej forme (§ 2 písm. a/) a zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. b/). Za veriteľa označila fyzickú osobu alebo právnickú osobu, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania (§ 3 ods. 1) a za spotrebiteľa fyzickú osobu, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel, ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 3 ods. 2). Zároveň v ust. § 1 ods. 2 písm. a) až f) cit. zák. taxatívne uviedol zmluvy, na ktoré sa tento zákon nevzťahuje.

V danej veci ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorú účastníci konania uzatvorili 20. marca 2002 a z ktorej navrhovateľ vyvodzuje uplatnený nárok. Odvolací súd pri posudzovaní danej problematiky vychádza z toho, že v predmetnej veci sporom dotknutá zmluva uzatvorená účastníkmi konania má charakter spotrebiteľskej zmluvy. Nie je totiž pochýb o tom, že v tejto zmluve na jednej strane vystupuje odporca v postavení spotrebiteľa a na druhej strane navrhovateľ v pozícii dodávateľa konajúceho v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Zmluva uzatvorená účastníkmi konania bola štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je charakterizovaná najmä tým, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená, nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu alebo zmeny obsahu pred jej uzatvorením a jej súčasťou sú všeobecné zmluvné obchodné podmienky, ktoré spotrebiteľ nemôže ovplyvniť. Bolo preto dôvodné naň aplikovať právne normy spotrebiteľského práva a to zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Smernicu rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 v znení účinných v čase vzniku právneho vzťahu ako *lex specialis* a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Odvolací súd osobitne podčiarkuje, že podľa § 4 ods. 1 až 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať najmä sumu, počet a termíny splátok, istiny úroku a iných poplatkov, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, cenu tovaru alebo poskytnutej služby, identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, meno a adresu spotrebiteľa, ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad. Zmluva ďalej obsahuje oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6, sankcie za porušenie zmluvy, podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek, spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Z hľadiska skutkového stavu v súdnej veci nepochybne bolo preukázané, že účastníci konania dňa 20.03.2002 uzatvorili zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Na základe tejto zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi finančný úver vo výške 5.414,- Sk na nákup tovaru, bicykel + výbava, ktorý sa zaviazal odporca zaplatiť v 12-tich mesačných splátkach po 541,- Sk vždy do 15.dňa v mesiaci so zaplatením prvej splátky 15.04.2002. Neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy boli jej všeobecné podmienky navrhovateľa pre poskytovanie spotrebiteľského úveru. Rovnako tak vychádzajúc z obsahu predmetnej úverovej zmluvy odporca podľa predtlaču nachádzajúcej sa v časti C /žiadosti/ zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru označenej ako úverová karta, zároveň požiadal, aby ho navrhovateľ zaradil do zoznamu žiadateľov o poskytnutí úverového rámca, poskytol mu úverový rámec vo výške 20.000,- Sk a vydal úverovú kartu na jeho meno. Súčasne vzal na vedomie, že jeho žiadosť o vydanie karty bude posudzovaná najmä na základe údajov o žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania. Odporca sa zároveň zaväzuje splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5 % jemu poskytnutého úverového rámca.

Úroková sadzba platná ku dňu podpisu žiadosti je 2,39 % mesačne, výška poplatku za odoslanie výpisu z úverového účtu je 19,- Sk mesačne.

Navrhovateľ v tomto konaní uplatnený nárok nevyvodzuje so samotnej úverovej zmluvy, ale práve so zmluvy o revolvingovom úvere, na základe ktorej vydal odporcovi úverovú kartu a poskytol mu úverový rámec vo výške 20.000,- Sk. Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí konštatuje, že z listinných dôkazov navrhovateľa mal za preukázaný skutkový stav veci zhodne s písomne podanou žalobou. V konaní mal preukázané, že odporcovi bol na základe časti C/ úverová karta zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 20.03.2002 poskytnutý revolvingový úver formou čerpania peňažných prostriedkov z úverového rámca vo výške 20.000,- Sk pri prvom čerpaní s možnosťou čerpania v prípade pravidelného splácania vo výške dohodnutého % z poskytnutého úverového rámca k 10.dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom boli peňažné prostriedky čerpané.

Bolo povinnosťou súdu prvého stupňa prioritne posudzovať, či medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu platnej zmluvy o revolvingovom úvere z titulu, z ktorého sa navrhovateľ domáha plnenia voči odporcovi v tomto konaní. V tomto smere súd prvého stupňa dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere prijatím žiadosti odporcu o poskytnutí úverového rámca a odoslaním oznámenia o prijatí žiadosti poskytnutím úverového rámca odporcovi. Tento jeho záver však odvolací súd posudzujúc predmetnú vec vo svetle zhora uvedených atribútov nezdiala.

Odvolací súd dospel k záveru, že primárnym záujmom odporcu bolo získanie úveru na základe úverovej zmluvy zo dňa 20.03.2002 vo výške 5.414,- Sk. Vzhľadom na to, že podpisom úverovej zmluvy sa odporca jedným a tým istým podpisom podpísal na spodnú časť predtlaču listiny, ktorá sa týka aj iného právneho vzťahu a to revolvingového úveru I. a revolvingového úveru II, ktoré mali vzniknúť v budúcnosti, súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu platnej zmluvy o revolvingovom úvere, z titulu ktorej sa domáha navrhovateľ plnenia od odporcu v tomto konaní. Podľa názoru odvolacieho súdu pre absenciu individualizácie zmluvy o revolvingovom úvere v smere náležitostí požadovaných ust. § 4 ods. 2, 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských, a s tým súvisiacim nedostatkom jej písomnej formy predpísanej zákonom k uzatvoreniu platnej zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere účastníkmi konania nedošlo. Takúto zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru je potrebné považovať za neplatnú aj pre nedodržanie zákonom predpísanej formy (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Navyše podľa názoru odvolacieho súdu je vzhľadom na spôsob vyhotovenia predmetnej úverovej zmluvy, ako aj jej štylizáciu, dôvodné predpokladať, že odporca v postavení priemerného spotrebiteľa ani nemohol vedieť, že spolu s úverovou zmluvou uzatvára i ďalší záväzkový vzťah s navrhovateľom a to zmluvu o revolvingovom úvere .

V tomto smere odvolací súd dodáva, že zmluva o revolvingovom úvere ako zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať v zmysle ust. § 4 ods. 1, 3 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch písomnú formu a okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, cenu tovaru alebo poskytnutej služby, identifikáciu vlastníctva, adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, meno a adresu spotrebiteľa, ročnú percentuálnu mieru nákladov, podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, výpočet nákladov, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov a taktiež oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti, sankcie za porušenie zmluvy, podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek, spôsob zániku záväzku zo zmluvy, ako i práva spotrebiteľa podľa § 7 citovaného zákona. Zároveň sa pre platnosť tejto zmluvy vyžaduje naplnenie i základných náležitostí právneho úkonu ustanovených v § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, týkajúce sa vôle (musí byť uzatvorená slobodne a vážne) a prejavu vôle (musí byť určitá a zrozumiteľná), inak je absolútne neplatná s tým, že pred uzavretím tejto zmluvy musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch a na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie (§ 3 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch).

V prejednávanej veci odvolací súd považuje za potrebné uviesť aj to, že spôsob, ktorým sa navrhovateľ ako poskytovateľ finančných služieb pokúšal uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere je zavádzaním spotrebiteľa. Drobným, voľným okom takmer nečitateľným písmom podsunul v samom závere úverovej zmluvy odporcovi ďalší zmluvný vzťah - zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I. a II. Aj napriek tomu, že odporca úverovú zmluvu podpísal je možné prijať záver v tom, že odporca nemal v úmysle okrem úverovej zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančnej sumy vo výške 5.414,- Sk, uzatvoriť aj zmluvu o revolvingovom úvere, preto ju treba v tejto časti zmluvu uzatvorenú účastníkmi konania dňa 20.03.2002 považovať za absolútne neplatný právny úkon, pre nedostatok vôle.

Vzhľadom na to, že zmluva o poskytnutí revolvingového úveru bola od začiatku (ex tunc) absolútne neplatným právnym úkonom, bolo potrebné kvalifikovať nárok navrhovateľa ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného plnením z neplatného právneho úkonu. S ohľadom na neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere potom poskytnutím sumy 1.568,97 eur (čl. 53 v spise) zo strany navrhovateľa odporcovi, došlo u odporcu k bezdôvodnému obohateniu, ktoré musí navrhovateľovi v zmysle ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka vydať. Odporca však preukázateľne navrhovateľovi z tohto titulu zaplatil už sumu 1.442,78 eur (čl. 54 a 55 v spise) a preto je za tejto situácie navrhovateľovi odporca dlžný titulom bezdôvodného obohatenia sumu 126,19 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami zo strany navrhovateľa a zaplatenou sumou zo strany odporcu.

Odvolací súd ďalej uvádza, že v dôsledku absolútnej neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere nemá navrhovateľ nárok na zaplatenie jednotlivých nárokov uplatnených v návrhu a to zmluvného úroku, zmluvnej pokuty, poplatkov za výber z bankomatu a poplatkov za poistenie úveru. Rovnako tak súd nepovažoval za dôvodný návrh i v časti týkajúcej sa zaplatenia úroku z omeškania, pretože nebolo zo strany navrhovateľa preukázané, že by sa odporca dostal do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku. V zmysle uvedeného, preto odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom vyhovujúcom výroku I. a zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 126,19 eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia a vo zvyšnej vyhovujúcej časti návrh zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 2 v spojení s ust. 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal v konaní úspech v 72 % náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadnu neuplatnil a taktiež mu nevyplývajú zo spisu. Odvolací súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia jeho advokáta podľa ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátkou za poskytovanie právnych služieb v zmysle jeho návrhu zo dňa 19.2.2013(§ 151 ods. 1 O.s.p.). Náhrada bola priznaná za 2 úkony právnej pomoci po 51,45 eur (v zmysle § 10 ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. a/ a c/ vyhlášky), pričom súd vychádzal z tarifnej hodnoty 920,66 eur (prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 18.01.2013, písomné podanie zo dňa 19.2.2013), keď právny zástupca vedľajšieho účastníka si neuplatnil náhradu za úkon poskytnutej právnej pomoci - podanie odvolania. Ďalej bol priznaný režijný paušál 2 x 7,81 eur (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky). Trovy konania v sume 118,52 eur boli zvýšené o 20% DPH vo výške 23,70 eur na celkovú sumu 142,22 eur z ktorej 72 % úspešnosť predstavuje sumu 102,39 eur. Povinnosť navrhovateľa prisúdené trovy konania vo výške 102,39 eur zaplatiť právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka vyplýva z ust. § 149 ods. 1 O.s.p..

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil spôsobom uvedeným vo výroku svojho rozhodnutia postupom podľa § 220 O.s.p., keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 O.s.p.) a ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.